

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: M. B.**, nar. „X“, „X“, zastoupeného Mgr. Michalem Šimkům, advokátem se sídlem Spálená 92/21, Praha 1, proti **žalovanému: Městskému úřadu Varnsdorf, odboru správních agend a dopravy**, se sídlem Nám. E. Beneše 470, Varnsdorf, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2011, č.j. MUVA 12105/2011,**

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2011, č.j. MUVA 12105/2011, kterým byl zamítnut jeho návrh ze dne 4.4.2011 na upuštění od dalšího výkonu sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, který mu byl uložen Městským úřadem Varnsdorf rozhodnutím ze dne 7.4.2010, č.j. MUVA 3055/2010 188-09/SŘ, na dobu 8 měsíců s účinností od 7.7.2010.

Žalobce namítá, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné, zmatečné a nemá oporu ve spise.

Žalobce trvá na tom, že ke dni podání žádosti již došlo k uplynutí jedné poloviny délky uložené sankce, neboť žalobce odevzdal řidičský průkaz Městskému úřadu Rumburk, odboru dopravně správních agend již dne 12.7.2010. Řidičský průkaz byl v držení Městského úřadu Rumburk do 15.9.2010, pak byl dočasně opět v držení žalobce, a to do 2.2.2011. Od 2.2.2011 byl dle žalobce řidičský průkaz deponován u Městského úřadu Rumburk až do dne podání

žaloby. Žalobce trvá na tom, že ke dni podání žádosti o upuštění od dalšího výkonu sankce zákazu činnosti byla již tato sankce vykonána v délce 4 měsíců.

Žalobce poukázal na skutečnost, že jako důvod zamítnutí jeho žádosti byl odkaz na výpis z evidenční karty řidiče ze dne 15.4.2011, ze kterého je dle žalovaného zřejmé, že žalobci byl vysloven zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel „od 07.07.2010 do 06.07.2050 s dobou přerušení od 08.09.2010 do 06.01.2050“. Z uvedeného žalovaný usoudil, že návrh žalobce byl podán předčasně. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dle žalobce vyplývá, že sankce byla uložena v trvání 40 let a doposud neuplynula jedna polovina z uložené sankce. Ovšem žalobce důrazně připomíná, že sankce byla uložena pouze v trvání 8 měsíců. Rovněž žalobce trvá na tom, že k přerušení trvání sankce rovněž nedošlo.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný konstatoval, že žalobce pozbyl řidičská oprávnění dnem nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, ze dne 7.4.2010, č.j. MUVA 3055/2010 188-09/SŘ, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 7.7.2010. Žalobce dne 12.7.2010 požádal o odložení výkonu uvedeného rozhodnutí, neboť byl z jeho strany podán návrh na přezkoumání tohoto rozhodnutí soudem. Této žádosti žalobce bylo vyhověno usnesením ze dne 10.8.2010, č.j. MUVA 12602/2010/HanJi, které nabylo právní moci dne 8.9.2010. Žalobci tak byla opět navracena řidičská oprávnění dnem 8.9.2010 z důvodu odložení výkonu výše uvedeného rozhodnutí. Ode dne 8.9.2010 až do dne vyhotovení předmětného vyjádření k žalobě tak dle žalovaného žalobce byl držitelem řidičských oprávnění. Žalobce svůj řidičský průkaz odevzdal dne 2.2.2011 na Městský úřad Rumburk dle žalovaného zcela bezdůvodně. Dále žalovaný uvedl, že dle sdělení Městského úřadu Rumburk si žalobce vyzvedl svůj řidičský průkaz dne 18.4.2011. Není tedy pravdou, že by jeho řidičský průkaz byl deponován na Městském úřadu Rumburk v době podání žaloby. Žalovaný zdůraznil, že žalobce vykonal sankci pouze v období od 7.7.2010 do 8.9.2010. V tomto období neuplynula zákonem předpokládaná polovina uložené sankce.

K zápisu provedenému v registru řidičů žalovaný uvádí, že rozhodnutí o uložení sankce nabylo právní moci dne 7.7.2010. Následně došlo k odkladu výkonu rozhodnutí o uložení sankce s počátkem odkladu 8.9.2010. Žalovanému nebyla v době prováděného záznamu v registru řidičů ani v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí známa doba, po kterou bude výkon daného rozhodnutí o uložení sankci odložen. Do informačního systému, ve kterém je veden registr řidičů, nelze dle žalovaného provést záznam bez uvedení konkrétního časového rozmezí, a to jak u délky sankce tak i délky trvání odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o uložení sankce. Na základě doporučení Ministerstva dopravy je vždy zadáno jakékoliv imaginární datum, které je následně po ukončení řízení opraveno.

V závěru žalovaný zdůraznil, že v daném případě byla sankce zákazu činnosti vykonána pouze v trvání dvou měsíců, což není polovinou uložené sankce, která byla uložena v délce osmi měsíců.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že sice u Okresního soudu v Děčíně napadl žalobou rozhodnutí, kterým mu byla stanovena sankce zákazu činnosti, ovšem tuto žalobu následně vzal zpět, což žalovaný nijak nezohlednil.

Dále zdůraznil, že pokud správní orgán vydal žalobou napadené rozhodnutí na základě informativních a imaginárních podkladů, pak nebyly splněny požadavky na zákonnost a určitost správního rozhodnutí ani v minimální míře a rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.

Primárně se soud zabýval otázkou, zda je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Po zevrubném prozkoumání odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že přestože jsou v odůvodnění rozhodnutí uvedeny určité nepřesnosti ohledně konce uložené sankce zákazu činnosti a konce lhůty, po kterou byla odložena vykonatelnost rozhodnutí, kterým byla uložena sankce zákazu činnosti, konkrétní doba již vykonané sankce zákazu činnosti byla stanovena jednoznačně a s přihlédnutím k tomu, že právě tato lhůta je podstatná pro posouzení žalobcoví žádosti, dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je i přes určité nepřesnosti v odůvodnění dostatečně přezkoumatelné, aby mohlo podléhat soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví.

Mezi účastníky je spornou otázka, zda v době podání žalobcova návrhu ze dne 4.4.2011 na upuštění od dalšího výkonu sankce zákazu činnosti již byla vykonána minimálně jedna polovina z uložené sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, která byla uložena žalobci v trvání 8 měsíců, tedy zda již byl zákaz činnosti vykonán v délce minimálně 4 měsíců.

Počátek výkonu sankce zákazu činnosti se odvíjí od právní moci rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf ze dne 7.4.2010, č.j. MUVA 3055/2010 188-09/SŘ, kterým byla daná sankce zákazu činnosti žalobci uložena. Mezi účastníky je nesporné, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7.7.2010. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10.8.2010, č.j. MUVA 12602/2010/HanJi, bylo vyhověno žádosti žalobce o odložení výkonu výše uvedeného rozhodnutí, kterým byla uložena sankce zákazu činnosti, po dobu řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí před soudem. Toto rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí o odložení výkonu“) nabylo právní moci dne 8.9.2010. Nabytím právní moci rozhodnutí o odkladu výkonu se přerušil výkon sankce a žalobce opět nabyl svá řídičská oprávnění až do pravomocného rozhodnutí ve věci přezkumu vedeného před soudem. Na tomto přerušení výkonu sankce nemůže mít vliv, že v odůvodnění rozhodnutí o odložení výkonu, je uvedeno, že důvodem pro vydání rozhodnutí je podání žaloby k věcně nepřislušnému Okresnímu soudu v Děčíně. Ze

samotného správního spisu totiž vyplývá, že žalobce ještě před vydáním rozhodnutí o odložení výkonu podal žalobu, kterou se domáhal přezkumu rozhodnutí, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti, v rámci správního soudnictví i u věcně příslušného Krajského soudu v Ústí nad Labem. Soud zastává názor, že na přiznaném odkladu výkonu rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce zákazu činnosti, nic nemění skutečnost, že následně vzal žalobce žalobu vedenou před věcně nepříslušným Okresním soudem v Děčíně zpět, pokud bylo souběžně dále vedeno řízení o přezkumu příslušného rozhodnutí v rámci správního soudnictví před věcně příslušným Krajským soudem v Ústí nad Labem. S tím koresponduje i skutečnost, že Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 14.10.2010 zamítl žádost žalobce o přiznání odkladného účinku žalobě právě s odůvodněním, že odklad výkonu rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce výkonu rozhodnutí, byl již přiznán správním orgánem rozhodnutím o odložení výkonu. Ke dni podání žaloby nebylo ve věci soudního přezkumu rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce zákazu činnosti, meritorně rozhodnuto. Proto nebylo ve výkonu sankce pokračováno a žalobce mohl vykonávat svá řídičská oprávnění.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žalovaný dospěl v žalobou napadeném rozhodnutí ke správnému závěru, že vykonaná doba zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ke dni podání návrhu ze dne 4.4.2011 o upuštění od dalšího výkonu sankce trvala pouze od 7.7.2010 do 8.9.2010, tedy dva měsíce a dva dny. Dle ustanovení § 14 odst. 3 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), od výkonu zbytku zákazu činnosti lze po uplynutí poloviny doby výkonu této sankce upustit, jestliže pachatel přestupku způsobem svého života prokázal, že její další výkon není potřebný.

Žalobci byla pravomocně uložena sankce zákazu činnosti v trvání 8 měsíců. Z uvedeného vyplývá, že ke dni podání návrhu ze dne 4.4.2011 skutečně v případě žalobce ještě neuplynula polovina doby výkonu dané sankce. Nebyla naplněna základní podmínka zakotvená v § 14 odst. 3 zákona o přestupcích a žalovaný tedy návrhu žalobce nemohl vyhovět.

Tuto námitku žalobce tak shledal soud jako nedůvodnou.

Dále se soud zabýval námitkou, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí vycházel z nesprávných a „imaginárních“ lhůt.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný citoval skutečnosti vedené v registru řidičů u žalobce, tedy že žalobce „*má vysloven zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel od 07.07.2010 do 06.07.2050 s dobou přerušení od 08.09.2010 do 06.01.2050*“. V tomto směru soud souhlasí se žalobcem, že došlo ze strany žalovaného k určitému pochybení. Žalovaný neměl bezduše opisovat údaje obsažené v informačním systému, ale měl do odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvést údaje odpovídající skutkovému stavu. V tomto směru nebyla odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí věnována ze strany žalovaného dostatečná pečlivost. Je však nutno současně zdůraznit, že vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný na základě shromážděných podkladů k rozhodnutí dospěl ke správným závěrům ohledně délky již vykonané sankce zákazu činnosti, což byla podstatná skutečnost pro posouzení žalobcova návrhu, dospěl soud k závěru, že tato vada rozhodnutí nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé a není tedy důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Pro úplnost soud poznamenává, že na posouzení věci nemá žádný vliv, že soud následně rozsudkem ze dne 11.7.2012, č.j. 42 A 9/2010-55, zrušil mimo jiné i rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních agend a dopravy, ze dne 7.4.2010, č.j. MUVA 3055/2010 188-09/SŘ, kterým byla žalobci předmětná sankce zákazu činnosti uložena, neboť v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s.ř.s. soud při přezkoumávání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 25. června 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová